

Tiberiados bendruomenė Maldos bendrystė

Mieli maldos draugai,

Ši sekmadienį šventėme brolio Benoît (25 metų), brolių David ir Egidijaus (20 metų) ir brolio Vido Lietuvoje (10 metų) ižadų jubiliejų. Koks džiaugsmas dėkoti broliams už jų gyvenimo dovaną! Šią vasarą Filipinuose buvo švenčiamas dar vienas jubiliejus. Tai buvo Sapang Šventojo Damijono bendruomenės 25-osios metinės. Buvome ten su br. Emanueliu. Ten susipažinau su bendruomene, kuri nuo 2012 m., kai mirė Nikas, patyrė daugybę išbandymų, tačiau sugebėjo išlaikyti tą patį troškimą gyventi pagal Evangeliją ir padėti pažeidžiamiausiems. Buvo malonu vėl susitikti su Viktorija, kuri kiekvieną rytą, prieš sutikdama pacientus, kartu su darbuotojais pradeda savo dieną malda.

Po labai misionieriškos vasaros visi susirinkome į Lavaux, kur savaitę vyko susitikimai. Šiaip, visi broliai ir seserys davė amžinuosius įžadus, susirenka du kartus per metus, kad būtų sutvirtinami ryšiai ir paskatinami mūsų apmąstymai tarp kapitulų. Ir vėl turėjome keletą gerų lektorių iš išorės, kurie kalbėjo autoriteto tema. Buvo svarbu iš naujo perskaityti mūsų istoriją, kad atpažintume ir įvardytume laikus, kai paklusnumo įžadas nebuvo itin pritaikytas. Susitikimą baigėme teigiamais požiūriais į paklusnumą: paklusnumas - tai įsipareigojimas sekti Kristumi ir vykdyti Tėvo valią kažkuo, kas teikia gyvybę. Paklusnumas - tai sutikimas įsitraukti į judesį, į Dievo meilės planą pasauliui.

"Paklusnumas - tai įsipareigojimas sekti Kristumi ir vykdyti Tėvo valią kažkuo, kas teikia gyvybę. Paklusnumas - tai sutikimas įsitraukti į judėjimą, į Dievo meilės planą pasauliui.

Būtent tokioje dinamikoje Jules ir Gustavas įžengs į noviciatą rugsėjo 29 d., o Paulina, Ieva ir Reinhilda spalio 4 d. Dieną prieš tai Tanguy prisijungs prie mūsų postulantūros. Rugsėji kiekviena brolija surengė bendruomenės rekolekcijas, palankias akimirkas atrasti tai, kas svarbiausia, kas turi prasmę mūsų gyvenime. Taip galime atskirti, kas yra prioritetas, o kas - skubus reikalas. Kristaus prioritetas buvo vykdyti į Jeruzalę ir vykdyti Tėvo valią. Mūsų prioritetai yra mūsų santykis su Dievu. Kiekvienas iš mūsų turi juos įvardyti, kad ramybė būtų stipresnė už susijaudinimą. To jums linkiu šį rudenį.

Brolis Pranciškus

Brolystės tarp tautų patirtis Baltriškėse

Pirmosios vasaros dienos visada sutampa su veiklos suaktyvėjimu Baltriškėse. Tačiau šiemet pasiruošimas vasarai buvo dar labiau jaučiamas, nes mūsų laukė trečioji, tačiau pirmą kartą Lietuvoje suorganizuota tarptautinė stovykla! Liepos pradžioje, savaitę mūsų mažame kaimelyje buvo susirinkę daugiau nei 230 jaunuolių iš 17 šalių, taip pat savanoriai ir bendruomenės draugai, kurie mums labai padėjo šį įvykį įgyvendinti.

Siai stovyklai bendra tema pasirinkome frazę iš Pradžios knygos Juozapo istorijos: „Aš ieškau savo brolių“ (Pr 37, 16). Didžiųjų krizių, kurias išgyvena mūsų pasaulis, metu, šis šukis kvietė Kristuje mus atrasti mūsų bendros dvasinės šeimos šaknis.

Savaitę klausėmės konferencijų brolystės tema, taip pat dalyvavome teminuose užsiėmimuose, kuriuose buvo galima pasiklausti liudininkų, kurie dalijosi savo brolystės patirtimi, arba patiems ją išgyventi. Kad tai padarytume, kiekvienas iš mūsų turėjo stengtis išeiti iš savęs ir kreiptis į kitą, dažnai angliškai! Die-nomis vyko malda, dalijimasis, konferencijos, rankų darbas ir sportas.

Vienas iš prie stovyklos organizavimo prisidėjusių jaunų lietuvių rūpesčių buvo leisti atvykstantiems jaunuoliams iš kitų šalių atrasti Lietuvą. Tam viena diena buvo skirta Lietuvai meno

dirbtuvėse buvo pristatomi įvairūs tradiciniai lietuvių amatai, kurie sulaukė didelio pasisekimo. Mišios buvo aukojamos tądien lietuvių kalba, skambėjo tradicinės giesmės, dalyvavo mūsų vys-

kupas Linas. Vakare išgirdome s. Bernadetą Mališkaitę ir jos partitį komunistų diktatūros laikais devintajame dešimtmetyje. Kitas būdas ne tik pažinti Lietuvą, bet ir skirti laiko geriau pažinti vieni kitus buvo „Gospel Trek“ (Evangelinis Žygis), tapęs tradiciniu mūsų tarptautinėse stovyklose. Daugiau nei dvi dienas jaunuoliai mažomis grupelėmis po 12-15 žmonių keliavo į paprastumo, bendrystės ir susitikimo su žmonėmis, kuriuos jie sutiks, partitį. Kelios komandos išvyko pėsčiomis, autostopu, asilu, dviračiu... Kai kurie patyrė daugiau kultūrinių atradimų arba ėjo į piligriminę kelionę į šventą vietą Lietuvoje. Matydami sugrįžtančius, beveik fiziškai jautėme brolišką bendrystę, gimė draugystės ryšiai tarp jaunuolių iš labai skirtingų sluoksnių, įvyko apvaizdos susitikimai, kiekvienas turėjo ką papasakoti.

Didelį džiaugsmą Baltriškių broliams suteikė galimybė šia proga priimti net 14 brolių ir 8 seseris! Dar niekada Baltriškėse neturėjome tiek daug brolių ir seserų! Keli broliai ir seserys pirmą kartą atrado Baltriškes ir buvo gražu matyti jų nuostabą! Lavaux-sainte-Anne ir Pondrôme namai tokiu būdu parodė savo paramą broliams iš Lietuvos, ir mes tuo labai džiaugėmės. O gausus skaičius taip pat leido mums paliudyti brolystę tuo, kad buvome visi kartu ir stovyklą rengėme kartu.

Brolis Mišelis

Pirmoji šeimų stovykla

Mes šią vasarą pirmą kartą dalyvavome šeimų stovykloje, kurios tema – „Dvasinis augimas šeimoje“. Jautėme, kad mums, kaip šeimai, labai svarbu čia atvykti. Meldėmės, kad taip ir įvyktų.

Patyrėme iššūkių čia atvažiuavę - statant palapinę, pritrūko me pagrindinių dalių. Mūsų šeimos tėčiui Dariui teko vykti atgal į Kauną.

Tikrai nežinojome, kas bus ir kaip bus čia atvykus. Žinojome tik viena, kad viskas vyks su Dievu: rytas, pusryčiai, rytinė malda, mokymai, dalyvavimas grupėse, pietūs, asmeninis laikas, poros ar šeimos laikas, rožinis, adoracija, šv. Mišios, vakarienė, vakaro malda, liudijimai ir nakvynė palapinėje.

Šeimoje, turėjome puikų laiką ir kartu, ir atskirai kiekvienam. Patyrėme kaip svarbu išmintingai sudėliota dienotvarkė. O savanorių komandos, rūpinosi net ir pačiais mažiausiai 0-3 metų vaikais, kad, mes, tėvai, galėtume išbūti savo laiką ir išgirsti, ką Dievas mums nori pasakyti.

Mūsų šeima iš šios stovyklos grįžo nebe tie patys, kurie važiavo į ją. Ir savyje parsivežėme daug stipriau užjautrintą Meilės širdį, prisipildžiusią sielą gailestingumu ne tik tiems, kas šalia, bet labiausiai pajutome, kad šeimos nariams tapome labiau išgirsti, jautresni, turintys laiko. Ir rodos fiziškai nieko nedarėme, bet parvažiavome, kaip didžiulis VIENIS mūsų šeimos.

O kiek šiltų apkabinimų išsivežėme, suprantančių žvilgsnių, įkvepiančių liudijimų, tų mažų dalykų, iš kurių susideda visas mūsų kasdieninis gyvenimas.

Stipriausia, kas labiausiai lietė ir glostė širdį: bendruomenės brolių Joakimo, Ivano, Mišelio, Morkaus mokymai. Kiekviena diena buvo kupina gilios dvasiškos išminties kiekvienam išgirsti. Niekada nepamiršiu brolio Morkaus pasigėrėjimo žvilgsnio laiminant naujai pasižadėjusias šeimas. O taip pat į mokymus bei pamokslą atsinešus gyvą pavyzdį: vištą. Neįmanoma perteikti, bet labai norisi dalintis ir patirti, išlaikyti sau ir padovanoti kitiems, kas vyko šią rugpjūčio savaitę prieš Žolines.

Neišvykome be pasižadėjimų. Pirmiausia sau, mums kaip šeimai, ir vaikai dalinosi, tai, kas jiems brangiausia. Mūsų didžiųjų vaikų liudijimai dar neišvykus iš šios stovyklos buvo: "kad ir vėl čia sugrįžtume su visa

savo šeima ir kitiems metams „Šeimų mu-gei“ atsivežtume dar vieną smagią užduotį visiems dalyviams“. Tai Dievo malonė mums, kurią patyrėme visi kartu šioje šeimų stovykloje.

Kristina ir Darius su vaikais Gertrūda, Vytautu ir Antanu

P.S. Sekmadieniais turėsime keltis dar anksčiau: sūnus pasiprašė patarnauti Šv. Mišiose, o dukra skaitys skaitinius.

Užsimezgusi draugystė su Latvijos liuteronais

Prieš dvejus metus, pačiame pandemijos įkarštyje, pas mus netikėtai užsuko Rygos liuteronų Šv. Gertrūdos parapijos (<https://www.gertrude.lv/>) kunigas Rinalds su žmona. Po to jis kelis kartus grįžo į rekolekcijas su savo parapijos komanda, o galiausiai paklausė, ar nenorėtume juos priimti aštuonių dienų dvasinių pratybų rekolekcijose, nes prieš kelerius metus juos mokė Rygos jėzuitas. Tokiam priėmimui, be abejo, reikėjo imtis tam tikrų priemonių, visų pirma, kad mūsų vyskupas jiems suteiktų leidimą švęsti Mišias mūsų bažnyčioje.

Tuomet, kadangi šiek tiek palaikau ryšį su Lietuvos liuteronų vyskupu (Mindaugu Sabučiu), parašiau jo žmonai ir paaiškinau, kas vyksta. Ir štai jis su visa savo šeima pas mus atvyko rekolekcijų pabaigoje ir mums visiems davė nedidelę katechezę apie Velykų slėpinį. Buvo nerealu matyti tokią įvairovę, susirinkusią mūsų mažame kaime gavėnios penktadienio pietų metu: lietuviai, latviai (dauguma), lenkai ir belgai kartu klausėsi Dievo žodžio. Po to sekė skanus valgis (visiškai ne pasninkas), kuris man jau turėjo Velykų prieskonį. Vasarą kun. Rinalds buvo išventintas Rygos vyskupu pagalbininku, o aš turėjau galimybę susipažinti su Šv. Gertrūdos parapija. Ir rugsėji, mums išvykus į Belgiją, Šv. Gertrūdos komanda maloniai prižiūrėjo mūsų namus.

Neįtikėtina draugystė, kuri, esu tikras, vis dar auga. Dvasia dvelkia, kur nori ir kaip nori, visada bendrystės linkme, kantriai ir

švelniai. Juk per bendruomenės rekolekcijas Latvijoje užsukome į liuteronų suteiktą koplyčią Madonos miestelyje, kur stačiatikiai atnešė Dievo Motinos ikoną, o katalikų kunigas pašventino Švenčiausiąjį Sakramentą. Jau kelerius metus dieną ir naktį liuteronai, katalikai ir stačiatikiai paeiliui dalyvauja nuolatinėje adoracijoje. Ši vieta, unikali pasaulyje ir kartu tokia kukli, suteikia gražų veidą Gėriui, kuris nekelia triukšmo. Latvija – mylima šalis, kurioje krikščionys tiesia tiltus tarpusavy, toli nuo bet kokio sinkretizmo.

Brolis Ivanas

Atokvėpio metai

I Tiberiados bendruomenę atvykau, nes ieškojau saugios užuovėjos, vietos kur galėčiau atsitraukti nuo prislėgusių rūpesčių, pasigydyti vidines žaizdas. Man labai svarbu buvo pakeisti aplinką, ne tik aplinkos prasme bet ir žmones. Prieš atvažiuojant čia metams, buvau atvykęs į vasaros stovyklą, kad susipažinti kas tai per vieta, kas čia vyksta ir ko tikėtis. Kas mane sužavėjo atvykus į Baltriškes tai kaimiška aplinka, žmonių atvirumas ir geranoriškumas, noras bendrauti ir padėti vieni kitiems, maldos ir darbo ritmas.

Dar stovyklos metu bandžiau susitarti su broliais, kad noriu čia atvykti Jono Krikštytojo metams. Buvau truputį apie juos pasiskaitęs Tiberiados tinklapyje ir labai norėjau čia likti ilgam laikui. Dabar suprantu, kad mano turėti lūkesčiai ir tikslai neatitiko to, kas vyksta pagal šį projektą, bet labai džiaugiuosi, jog broliai priėmė mane ir leido čia gyventi ištikus metus. Atvykau praeitų metų rugsėjį ir kai rašau šias eilutes rugsėjis jau eina į pabaigą.

Prisimenant šiuos metus, tai pradžioje man buvo labai neįprasta taip dažnai melstis, suprasti kas vyksta pamaldų metu, nelabai suprasdavau Mišių prasmės. Nors esu krikštytas ir priėmęs pirmą komuniją, bet vėliau gyvenime buvau labai nutolęs nuo bažnyčios. Gyvenant kartu su broliais, kasdieną meldžiantis, dalyvaujant Mišiose, skaitant bibliją ir kalbantis, mano nusistatymas Dievo ir bažnyčios atžvilgiu po truputį keitėsi, atrandau prasmę dalykuose, kurie man anksčiau atrodė visiškai svetimi.

Apie tai, kas vyksta Baltriškėse, turbūt galėčiau pasakoti be galo. Nuostabu, kad į tokią atokią Lietuvos vietą, atvyksta tiek daug žmonių. Stebiuosi kaip broliams pavyksta viską suderinti: priimti tokias dideles grupes, skirti tiek daug dėmesio svečiams, bet tuo pačiu užsiimti ūkininkavimu, visokiais ūkiniais reikalais, statybomis, gamyba iš medžio ir kitais dalykais.

Dauguma čia atvykstančiųjų prisideda įvairiais darbais ar tarnystėmis ir tuo būdu dalyvauja šios bendruomenės kūrime. Man pačiam teko daug darbų kurie buvo man visiškai nauji, nes pats esu iš miesto, o čia verda kaimo gyvenimas. Prisimenu teko dalyvauti užbaigiant dirbtuvių vidaus remontą, o mano metai čia prasidėjo bulviakasiu, susirinko šauni kompanija, buvo tikrai smagu.

Šie metai labai praturtino mano vidinį pasaulį, turėjau daug naujų patirčių, atradau dalykų į kuriuos anksčiau nekreipdavau dėmesio dėl skubėjimo ir gyvenimo būdo, bet dabar jie man atrodo tikrai svarbūs. Sutikau žmonių, su visiškai kitokiu, nei aš turėjau, požiūriu į gyvenimą ir tikėjimą. Sakyčiau, kad Tiberiados bendruomenė (ir čia turiu minty, ne tik Tiberiados brolius ir seseris) man atvėrė akis, parodė naują kelią, kuriuo turėčiau eiti. Esu labai dėkingas visiems ir kiekvienam su kuo teko susitikti, už bendrystę, maldas, palaikymą, pokalbį ar tiesiog laiką praleistą kartu.

Donatas

Nazareto metai Baltriškėse

2021-2022 m. buvo ypatingas laikas mūsų šeimai, mes gyvenome Nazareto metus Baltriškėse. Sprendimas išgyventi tokius metus mūsų širdyse augo nuo 2019 m., kai pirmą kartą Velykas praleidome su Tiberiados bendruomene Belgijoje.

Žinoma, turėjome abejonių: niekada nebuvo buvę Tiberiados bendruomenėje Lietuvoje, nežinojome kalbos, realijų ir klausimo "kodėl"? Tačiau kai 2021 m. vasarą pirmą kartą atvykome į Baltriškes, abu pajutome, kad tai bus mūsų namai ateinančius metus (dabar galime sakyti, kad visada vadinsime juos savo namais :-)). Taigi 2021 m. spalį atvykome Nazareto metams.

Pirmas dalykas, kuris mus palietė nuo pat pradžių, buvo tylą. Graži tylą. Tarsi muzika ausims ir smegenims. Toli nuo miesto triukšmo ir bet kokio kito triukšmo. Pasijutome ramūs. Tyla padėjo mums susitikti su savimi (savo vidumi), o tai, stebėtina, nebuvo lengva, jei suprantate, ką turiu omenyje ;-)

Be to, turėjome abejonių ir vidinių kovų, nes iš pradžių susidūrėme su tam tikrais sunkumais: liga, mažai žmonių aplink, tam tikri lūkesčiai, kurie augo mumyse, mūsų šeimos, nepatenkintos, kad metams išvykome iš Lenkijos, ir t. t. Tuomet vienas iš brolių mums pasakė, kad palikime šiuos lūkesčius ir įsivaizdavimus ir laikykime šiuos metus nauja knyga, kurios scenarijų rašo Dievas. Taip ir padarėme, ir... Netrukus sutikome daug nuostabių žmonių, kurie dalijosi su mumis savo patirtimi. Užmezgėme gražias draugystes su broliais ir su žmonėmis, atvykusiais į Baltriškes prisiminimams ar savaitgaliams. Draugystes, kurios, tikime, išliks net nepaisant atstumo. Broliai tapo tarsi mūsų "tikrais" broliais, dalijomės savo kasdienybe, išgyvenimais ir vidiniu gyvenimu. Tai mus labai palaikė.

Labai svarbi mūsų Baltriškių gyvenimo dalis buvo dalyvavimas šventosiose Mišiose (kasdien) ir kai kuriose brolių organizuojamose maldose bei rekolekcijose.

Gamta - niekada jos taip nevertinome kaip šiandien. Tai tobulas Dievo kūrinys. Kontaktas su gamta atliko svarbų vaidmenį mūsų Nazareto metais. Nors buvo akimirku, kai ji nebuvo tokia maloni (ypač per atšiaurią žiemą :-)), mes ją vertinome kaip gėrio ir grožio šaltinį. Dabar mums to labai trūksta. Kontaktas su gamta taip pat buvo nuostabi ir atverianti patirtis mūsų mažajai dukrai Weronikai (dabar jai 3 metai).

Kita svarbi gyvenimo Baltriškėse dalis buvo fizinis, fizinis darbas. Nuostabus pokytis, palyginti su darbu biure. Darbas, ku-

rio rezultatus matai iš karto. Fizinis darbas suteikia tam tikrą vidinę laimę ir pasitenkinimo jausmą, kurio neįmanoma pasiekti dirbant stalinį darbą.

Per paskutinį mėnesį Baltriškėse nutiko daugybė dalykų. Tai buvo vasaros pabaiga, šeimos stovykla ir daug gražių susitikimų. Pajutome, kad grįžę į kasdienį gyvenimą Varšuvoje norėtume būti bendruomenės dalimi, palaikyti vieni kitus maldose. Nusprendėme prisijungti prie Tiberiados atsidavusių šeimų grupės. Tačiau jautėme, kad ir Varšuvoje mums reikės bendruomenės. Taigi Viešpats iš karto atsiliepė :-). Šeimų stovyklos pabaigoje atvyko dvi lenkų šeimos iš Varšuvos. Susitikome pirmą kartą (bet turime vieną bendrą draugą, kuris jiems patarė atvykti į Baltriškes). Jie priklauso šeimų bendruomenei, kurią sukūrė Jeruzalės broliai Varšuvoje. Taigi jie pakvietė mus į savo susitikimą Varšuvoje. Tai buvo iškart po mūsų grįžimo. Ir mes ten jautėmės labai laukiami. Žmonės labai atviri, net turėjome progą pasikalbėti apie savo Nazareto metų patirtį. Kai pirmą kartą pamatėme brolius, negalėjome patikėti ;-). Jie net turi labai panašius kombinezonus kaip mūsų broliai iš Tiberiados. Tai buvo juokinga!

Šiandien, kai rašau šį tekstą, manau, kad esu šiek tiek kitoks žmogus (arba tikiuosi toks būti:-), jaučiu, kad mano akys atviresnės ir matau šiek tiek daugiau nei anksčiau. Ką tai reiškia ir kur tai mane nuves? Aš to nežinau, bet jaučiu, kad tai gerai.

Po metų, praleistų Baltriškėse, labai džiaugiasi, kad grįžau į Varšuvą ir bandysiu gyventi tuo atvirumu ir paslaugumu kitiems, taip pat tiesiog daugiau melstis. Pamačiau visas galimybes, kurias turime: savanoriauti, susirasti tikslingesnę darbą, dažniau lankyti kasdienes Mišias.

Dabar, po 3 savaičių Varšuvoje, meldžiame drąsos ir Dievo šviesos žengti kitus mažus žingsnius savo gyvenime. Paminėsime, kad dabar jaučiamės tarsi pradėję viską nuo pradžių - abu ieškome darbo ir apskritai norime būti naudingesni kitiems. Weronika ką tik pradėjo savo ikimokyklinio ugdymo nuotykį, o mes ruošiamės prisijungti prie Jeruzalės vienuolynų brolių šeimų grupės, ieškančios dykumos mieste.

Michal, Karolina ir Weronika

KALENDORIUS

Spalis

- Penk. 30-2 d.d. Šv. Pranciškaus jaunimo stovykla
- Penk. 7-9 d.d. Bernardinų parapijos vyrų savaitgalis
- Šešt. 8-9 d.d. Pjūties vaikų rudens savaitgalis
- Šešt. 8-9 d.d. Paauglių savaitgalis
- Penk. 14-16 d.d. Išipareigojusių šeimų savaitgalis
- Pirm. 17-23 d.d. Ukmergės parapijos misijų savaitė
- Penk. 21 d. Juozapo mokyklos mokiniai
- Pirm. 24-30 d.d. Nazareto savaitė (*nėra priėmimo*)

Lapkritis

- Penk. 4-6 d.d. 16-20 m. šv. Domijono jaunimo savaitgalis
- Pirm. 7-11 d.d. Anoniminių alkoholikų stovykla
- Penk. 11-13 d.d. Kauno piligrimų centro jaunimas
- Penk. 18-20 d.d. Tėčio ir sūnaus savaitgalis
- Pirm. 21-27 d.d. Nazareto savaitė (*nėra priėmimo*)

Gruodis

- Penk. 2-4 d.d. Vilniaus katedros parapija
- Penk. 9-11 d.d. Savaitgalis poroms
- Treč. 14-16 d.d. Atvira bendruomenė
- Penk. 16-18 d.d. Bendrakeleivių bendruomenė
- Pirm. 19-25 d.d. Nazareto savaitė (*nėra priėmimo*)
- Ketv. 29-1 d. Naujųjų metų jaunimo stovykla

MALDOS INTENCIJOS

1. Viešpatie, Dangaus ir žemės Karaliau, tave meldžiame taikos, ypač Ukrainoje. Suteik paguodos ir prieglobsčio kenčiantiems nuo karo, ir rodyk mums kaip būti taikdariais savo aplinkoje.
2. Viešpatie Jėzau, Misijos mėnesiui prasidėjus, meldžiame už visas evangelizacijos iniciatyvas. Ypač pavedame į tavo rankas Ukmergės parapijas, kuriose broliai kartu su redemptoristais ruošia parapiinę misiją.
3. Šventoji Dvasia, 25 metų jubiliejaus proga, laimink ir vesk toliau Šv. Damijono bendruomenę Filipinuose, ypač gydytoją Viktoriją, atliekančią tenai nuostabų darbą.
4. Gerasis Ganytojau, laimink ir globok vaikų, paauglių, jaunimo ir šeimų grupes, kurios susirenka Baltriškėse. Laimink ir visas Tiberiados maldos grupėles. Padėk mums tęsti tarpautinėje stovykloje pradėtą misionierišką impulsą.
5. Dieve Tėve, laimink kiekvieną Baltriškių brolių ir visą bendruomenę kartu. Laimink ir Lauryną, kuris gyvens Jono Krikštytojo metus, Renatą ir Bjoern, kurie gyvens Nazareto metus Savičiūnuose; taip pat Eriką bei Donatą, buvusius Baltriškėse praeitais metais, ir Michal, Karoliną bei Veroniką, sugrįžusius į Varšuvą po Nazareto metų.

